

Arrest

nr. 161 929 van 11 februari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 22 oktober 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 september 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 november 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. VAN DER BEKEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u geboren op 24 december 1980 in Jalpaiguri te India en beschikt u niet over een nationaliteit. Bij uw geboorte kreeg u de hindoenaam Krishna. Net zoals u, kreeg uw zus bij haar geboorte in India een hindoenaam. De naam die aan haar werd gegeven is Shanti. Uw moeder was een Indiase hindoe en uw vader was een moslim, Bihari en geboren in Pakistan.

Wanneer u drie jaar oud was, kwam uw vader om het leven tijdens religieuze conflicten die in India plaatsvonden tussen hindoes en moslims. Uw moeder besloot met u en uw zus naar Bangladesh te trekken. U en uw zus kregen nieuwe namen, namelijk M(...) H(...) en D(...) H(...), en werden moslims. U woonde ongeveer tot tienjarige leeftijd in Ghorashal met uw moeder en zus. Nadat uw moeder stierf, verhuisde u met uw zus naar Norsindi. Uw zus, die acht tot tien jaar ouder is dan u, zorgde voor u. Jullie

verbleven afwisselend in Norsindi en Sylhet. Met spaargeld van jullie moeder kocht uw zus een boot waarop jullie soms verbleven. Ook sliepen jullie in de sloppenwijken of in het treinstation.

In 2007 hadden uw zus en haar echtgenoot een conflict, waarna haar echtgenoot ging rondvertellen dat jullie uit India kwamen en jullie moeder hindoe was. Ditzelfde jaar kwamen enkele leden van de Jamaat-e-Islami (JI) bij u langs. Ze vroegen u of u besneden was en kleedden u uit om dit te verifiëren. Ze gingen weg, kwamen enige tijd later terug en besneden u. Sindsdien bent u het slachtoffer van discriminatie en beledigingen. Ook werd u bedreigd met de dood indien u in Bangladesh zou blijven omdat u niet van Bengaalse origine bent.

Tijdens jullie verblijf in Bangladesh was uw zus op een bepaald ogenblik getuige van een verkrachting waar ze nadien publiekelijk over praatte. Ze was hoogzwanger, en werd geslagen en geschopt omdat ze deze informatie openlijk verspreidde. Ongeveer een maand later, in 2008, stierf ze tijdens haar bevalling. Haar kind overleed drie dagen later.

Volgens uw verklaringen bent u biseksueel en had u in Bangladesh een relatie met S(...) H(...). In 2007 werd u door de politie gearresteerd en geslagen omwille van uw seksuele geaardheid. Nadien werd u nog één of twee keren gearresteerd en enkele uren vastgehouden. In 2008 of 2009 kwamen leden van de "JI" opnieuw bij u langs, sloegen ze u en verwondden ze S(...) H(...) aan zijn enkel om aan de gemeenschap te tonen dat hij homoseksueel was. Nadien kwamen ze terug om na te gaan of jullie nog samenwoonden en werden jullie bedreigd.

U werd regelmatig afgeperst door aanhangers van politieke partijen die langskwamen om geld te eisen. Indien u geen geld betaalde, werd u geslagen of uw koopwaar vernield. Zo werd u in 2010 door leden van de "JI" afgeperst en eisten zij geld van u. Nadat u weigerde geld te betalen, vernielden ze uw boot. In 2011 werd u geslagen en brak u uw been.

In 2011 nam u deel aan demonstraties in Sylhet omdat de Bengaalse regering haar belofte niet nakwam om humanitaire hulp te bieden aan de Bihari gemeenschap en de armen. De Bengaalse regering had immers geld ontvangen van Europese landen maar dit geld kwam niet terecht bij de Bengaalse bevolking. U organiseerde verschillende bijeenkomsten die telkens door leden van de Awami League (AL) werden stopgezet. Op 5 november 2011 werd er een derde bijeenkomst georganiseerd. Op het ogenblik dat u aan het woord was, werd er een bomaanslag gepleegd waarbij een lid van de "AL" omkwam. Samen met drie vrienden, F(...), K(...) en M(...), werd u hiervan verdacht. U werd beschuldigd van illegaal wapenbezit en moord. Op 28 november 2011 moesten jullie verschijnen voor de rechtbank. U was afwezig omdat u gewond was aan uw been. Uw drie vrienden werden aangehouden en veroordeeld tot een gevangenisstraf van twaalf jaren, waarna u vluchtte en zich enige tijd schuil hield. U werd uitgenodigd op de rechtbank op 5 december 2011, ging hier niet op in en besloot het land te ontvluchten. Sindsdien wordt u gezocht door de Bengaalse politie.

U verliet Bangladesh rond 27 december 2011 vanuit Chittagong Port en kwam per schip naar België. Op 2 februari 2012 diende u een asielaanvraag in in België.

Behalve bovenstaande redenen, benadrukt u dat u in België bent omwille van economische redenen. U heeft immers al uw bezittingen in Bangladesh verkocht om uw reis naar België te bekostigen.

Verder geeft u aan dat de Bengaalse Minister Hasan Mahmud en zijn vrouw de Belgische nationaliteit hebben, in Hasselt verblijven, en u schrik heeft dat er vergeldingsacties tegen u genomen zouden worden. U klaagt de Bengaalse corruptie immers nog steeds aan.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: nota's, een CD-ROM in verband met een gebroken voet, nieuwsartikels en medische documenten uit België. Uit deze medische documenten blijkt dat u zowel psychologische problemen als hartproblemen zou hebben.

Op 18 februari 2013 diende u een regularisatieaanvraag in op basis van artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980. Deze aanvraag werd op 16 juni 2014 ongegrond verklaard.

U voegde drie verschillende versies, waarvan twee versies op 8 juni 2015 en één andere op 15 juni 2015, van schriftelijke aanvullingen ter ondersteuning van uw asielrelaas toe aan uw dossier.

B. Motivering

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u noch de status van Vluchteling, noch de Subsidiaire Beschermingsstatus kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Immers, door verschillende opeenvolgende vaststellingen van tegenstrijdige, leugenachtige en vage verklaringen kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw beweerde identiteit, uw reisweg en uw asielrelaas en wel om volgende redenen.

Betreffende uw identiteit, verklaarde u tijdens het gehoor dat plaatsvond op 16 maart 2015, van Bihari origine te zijn, als hindoe geboren te zijn en zou u niet over een nationaliteit beschikken (zie gehoorverslag CGVS p.5/15). Echter legde u zeer vage, inconsistente en tegenstrijdige verklaringen

af omtrent deze identiteit. Vooreerst bent u onduidelijk over de nationaliteit van uw ouders. Uw vader zou geboren zijn in Pakistan en 'Indiase Bihari' zijn, maar u kon niet met zekerheid vertellen over welke nationaliteit hij beschikte (zie gehoorverslag CGVS 1 p.9/15). Ook heeft u geen idee over welke nationaliteit uw grootvader langs vaderskant beschikte (zie gehoorverslag CGVS 1 p.9/15). Daarnaast blijft u onduidelijk over de nationaliteit van uw moeder. U verklaarde in eerste instantie immers dat uw moeder Indiase is en over de Indiase nationaliteit beschikt. Nadien verklaarde u echter dat u niet zeker bent over haar nationaliteit (zie gehoorverslag CGVS 1 p.9/15). Het is dan ook uiterst eigenaardig dat u in verscheidene schriftelijke nota's betreffende uw asielmotieven (en die u toevoegde aan uw administratief dossier) vermeldt dat uw beide ouders over de Indiase nationaliteit beschikten. Ten tweede geeft u aan dat u over geen documenten, zoals een geboorteakte van India of Bangladesh, beschikt waardoor u foutief impliceert dat u over geen nationaliteit beschikt (zie gehoorverslag CGVS 1 p.7/15, schriftelijke asielmotieven). U gevraagd naar de inspanningen die u hebt geleverd om documenten van de Indiase overheid te verkrijgen, geeft u aan dat u hen nooit probeerde te contacteren en er geen aandacht aan besteedde (zie gehoorverslag CGVS 1 p.7/15). Ook verklaarde u dat u zich nooit probeerde te registreren in India of Bangladesh, of de nationaliteit van één van beide landen probeerde te verkrijgen. Daarnaast zou u in Bangladesh de Indiase ambassade nooit hebben bezocht omdat u niet wist dat het zo belangrijk was om te weten welke nationaliteit u had, en geeft u aan dat uw situatie daar anders was (zie gehoorverslag CGVS 1 p.9-10/15). Dit staat haaks op uw bewering dat het niet hebben van een nationaliteit één van de oorzaken zou zijn van uw problemen en bijgevolg ook één van de redenen is waarom u Bangladesh zou verlaten hebben (zie gehoorverslag CGVS 1 p.6/15, schriftelijke asielmotieven). Het is dan ook uiterst eigenaardig dat u noch in India, noch in Bangladesh enige inspanning hebt geleverd om dit uit te klaren. Verder verklaarde u, hoewel u in eerste instantie aangaf dat u nooit inspanningen leverde om documenten van de Indiase overheid te verkrijgen, dat u in België tweemaal naar de Indiase ambassade ging, u uw situatie er uitlegde en geen documenten van hen verkreeg, maar legde u hier geen bewijs van voor (zie gehoorverslag CGVS 1 p.9-10/15). Het CGVS kan gezien uw verdere verklaringen hier dan ook geen geloof aan hechten. Ten derde wist u nauwelijks iets te vertellen over uw etnische achtergrond. Zo was u niet in staat te vertellen wat Bihari's zijn en verklaarde u, niettegenstaande uw vader volgens uw verklaringen Bihari was, zich nooit geïnformeerd te hebben naar uw eigen afkomst. U gaf bovendien aan dat u het niet moest weten en het u niet interesseerde (zie gehoorverslag CGVS 1 p.7/15). Het uitermate gebrek aan interesse dat u vertoont in uw afkomst en nationaliteit, welke de kernelementen van uw identiteit en uw asielrelaas betreffen, ondermijnen uw algemene geloofwaardigheid dan ook ten sterkste.

Ook uw verdere verklaringen omtrent uw identiteit, zoals uw religie en naam, blijven onduidelijk en vaag. Tijdens het eerste gehoor dat plaatsvond op het CGVS op 16 maart 2015, beweerde u geboren te zijn met de hindoenaam Krishna. Ook uw zus zou geboren zijn met een hindoenaam (Shanti). Wanneer jullie naar Bangladesh verhuisden zou uw moeder jullie namen veranderd hebben naar M(...) H(...) en D(...) H(...), en werd u volgens uw verklaringen moslim (zie gehoorverslag CGVS 1 p.5-6;8/15). Hoewel u aangeeft dat u een hindoenaam kreeg bij uw geboorte, blijft u onduidelijk over het feit of u effectief ook hindoe was tijdens uw eerste levensjaren en kan u hier geen duidelijk en éénduidig antwoord op geven. U verwijst steeds naar het feit dat uw vader moslim was en uw moeder hindoe (zie gehoorverslag CGVS 2 p.4;6;19/20). Nadat u naar Bangladesh verhuisde zou u moslim geworden zijn omdat uw naam veranderde, maar u zou zich nooit bekeerd hebben tot de Islam. Wanneer u gevraagd werd naar welke religie u opgaf in Bangladesh in het geval mensen u zouden vragen naar uw geloofsovertuiging, kon u deze vraag niet beantwoorden. U gaf aan dat deze vraag u nooit werd gesteld in Bangladesh, en dat mensen in Bangladesh u nooit vroegen of u moslim of hindoe was (zie gehoorverslag CGVS 2 p.6/20). Ook zou u nog nooit naar een moskee of tempel gegaan zijn om een religie te praktiseren (zie gehoorverslag CGVS 2 p.6-7/20). Met deze verklaringen wekt u de indruk dat het onbelangrijk is om zich in Bangladesh tot aanhanger van een bepaald geloof te profileren. Nochtans vormt religie een belangrijke aangelegenheid in de Bengaalse samenleving en speelt het bijgevolg een grote rol in het dagdagelijkse leven in Bangladesh. Bovendien praatte u wel vaak over de religieuze overtuiging van andere mensen in Bangladesh en wist u bijvoorbeeld wel te vertellen dat er vele hindoes woonden op de plaats waar u verbleef in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS 1 p.10/15). Het feit dat u gedurende de periode dat u in Bangladesh zou gewoond hebben, tot tweeëndertigjarige leeftijd, twijfelachtig was tot welke religie u eigenlijk behoorde en u laat uitschijnen dat u zich bovendien nooit profileerde tot een bepaalde religie in zulke religieuze samenleving waar u achtentwintig jaar lang zou gewoond hebben, komt weinig geloofwaardig over. Bovendien is dit tegenstrijdig met uw verdere verklaringen waarin dat u stelt dat u zou besneden zijn door aanhangers van politieke partijen nadat uw schoonbroer ging rondvertellen dat uw zus geen moslima was en van India afkomstig was, u verplicht werd aan te tonen of u moslim of hindoe was en u besneden werd door aanhangers van politieke partijen (zie gehoorverslag CGVS 2 p.13/20). Uit deze verklaringen blijkt immers dat religie wel een zeer belangrijk onderdeel van de Bengaalse samenleving is. Uw verklaringen stemmen hier absoluut niet mee overeen.

Ook verklaarde u dat uw zus in Bangladesh door sommige mensen Shanti werd genoemd en door andere Daloara, wat in de omschreven context volstrekt onlogisch is, en tegenstrijdig aan uw verklaringen waarin u stelt dat uw schoonbroer op een gegeven moment onthuld zou hebben dat uw zus geen moslima is (zie gehoorverslag CGVS 2 p.4-5/20). Tot op heden kan u nog steeds niet zeggen of u al dan niet moslim of hindoe bent. U blijft immers ontwijkend antwoorden en geeft aan dat u in God gelooft, iemand beloond wordt als hij goede dingen doet en gestraft wordt als hij slechte dingen doet (zie gehoorverslag CGVS 2 p.6/20). Opnieuw bent u uiterst vaag en tegenstrijdig over een essentieel element in uw asielrelaas, terwijl u verklaart in Bangladesh problemen te hebben ondervonden omwille van uw religieuze overtuiging en achtergrond.

Daarnaast is het zeer bevreemdend dat u op de hoogte bent van uw geboortedatum en de correcte spellingswijze van uw naam gezien u nergens bij een officiële instantie geregistreerd zou staan, over geen enkel identiteitsdocument beschikt dat noch uw naam of geboortedatum aantoont en daarenboven zeer onwetend bent over uw identiteit en achtergrond (zie gehoorverslag CGVS 1 p.5/15). Het feit dat uw zus u in Bangladesh aan uw verjaardag herinnerde en u de datum onthield, is een loze verklaring (zie gehoorverslag CGVS 2 p.5-6/20). U kende immers zelf uw zus haar geboortedatum niet en wist niet met zekerheid te vertellen hoeveel jaren ze met u verschilt (zie gehoorverslag CGVS 2 p.5/20). Ook geeft u aan dat uw zus zeer strikt was en u van haar moest schrijven (zoals uw naam) en studeren, anders zou ze u geen voedsel geven (zie gehoorverslag CGVS 2 p.5-6/20). Opnieuw betreft dit een loze verklaring waaraan het CGVS geen geloof aan kan hechten. Verder dient opgemerkt te worden dat u geen verklaring kan geven waarom uw moeder als alleenstaande vrouw en hindoe uit India, een land waar het overgrote deel van de bevolking hindoes zijn, met haar twee jonge kinderen naar Bangladesh zou trekken. U geeft immers niet aan dat er destijds bepaalde aantrekkingsfactoren uit Bangladesh, zoals een sociaal opvangnet, haar vertrek uit India zouden gemotiveerd hebben. Het is dan ook uiterst eigenaardig dat zij in gegeven situatie ervoor zou gekozen hebben om naar Bangladesh te trekken waar zij tot een minderheidsgroep behoorde (slechts 10% van de Bengaalse bevolking is hindoe) en waar het aantal hindoes sinds 1947 gestaag verminderd is uit het gebied wat momenteel Bangladesh is, terwijl meer dan 80% van de bevolking in India uit hindoes bestaat (zie blauwe map). Aldus blijft u vaag en tegenstrijdig over uw identiteit, religie en nationaliteit, en maakte u deze niet aannemelijk. Behalve uw loze verklaringen betreffende uw bezoek aan de Indiase ambassade, verklaarde u geen enkele poging ondernomen te hebben om uw identiteit te staven aan de hand van enig document. Nochtans werd u tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (zie vragenlijst p.1) nadrukkelijk gewezen op het belang van deze documenten. Zo is de identiteit van een asielzoeker een essentieel element in de asielaanvraag, overigens in iedere procedure, én kan van een asielzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit zo goed mogelijk te staven. Gezien u ongeloofwaardige en tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent uw identiteit, bestaat dan ook het vermoeden dat u uw ware identiteit bewust achterhoudt en de Belgische asielinstanties tracht te misleiden.

Ter staving van uw asielrelaas legde u medische documenten, een cd-rom en nieuwsartikels voor. Betreffende de door u voorgelegde medische documenten en cd-rom dient het CGVS u erop te wijzen dat deze louter verband houden met uw medische toestand, maar bewijzen zij niets over de oorzaak hiervan. Aldus vormen zij geen bewijs van de problemen die u in Bangladesh zou ervaren hebben. Aangaande uw medische problemen dient opgemerkt te worden dat deze geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. U dient zich hiervoor te richten tot de geijkte procedure zoals u reeds deed in februari 2013. Ook de nieuwsartikels in verband met corruptie in Bangladesh, wat onder één van de door u aangehaalde problemen valt, tonen niet aan dat u een persoonlijke vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming koestert bij terugkeer naar Bangladesh. Deze artikels verwijzen tenslotte enkel naar de algemene situatie. Verder legde u geen enkel document neer ter staving van de problemen die u beweert te hebben ervaren in Bangladesh. Tijdens het tweede gehoor dat plaatsvond op 14 juli 2015 verklaarde u dat u over documenten beschikte in verband met een klacht die tegen u werd ingediend, maar deze verloren gingen tijdens uw reis naar België (zie gehoorverslag CGVS 2 p.7/20). Gezien u reeds tal van ongeloofwaardige verklaringen aflegde en gezien u tijdens het eerste gehoor van 16 maart 2015 reeds werd gevraagd naar documenten ter ondersteuning van uw asielrelaas en u hier geen melding van maakte (zie gehoorverslag CGVS 1 p. 4;8;13/15), is dit volstrekt ongeloofwaardig.

Verder dient het CGVS te vermelden dat u tijdens het eerste gehoor dat plaatsvond op het CGVS handgeschreven nota's meebracht die u probeerde achter te houden tijdens het gehoor (zie gehoorverslag CGVS 1 p.3;14/15). In verband met deze nota's dient het volgende opgemerkt te worden. In eerste instantie was u niet bereid om dit document aan het Commissariaat-generaal te overhandigden en verklaarde u dat dit een document met medische zaken te maken had (zie

gehoorverslag CGVS p.3/15). Naar het einde van het gehoor toe, nadat u dit met uw advocaat besprak, overhandigde u het document wel aan het Commissariaatgeneraal. Uit een vertaling van dit document (zie blauwe map) blijkt dat er op dit document geen medische zaken vermeld staan zoals u eerst stelde, maar staan hier zaken i.v.m. uw asielaanvraag in vermeld. Opnieuw legde u leugenachtige verklaringen af en trachtte u de Belgische asielinstanties te misleiden. Bovenstaande argumenten ondermijnen uw algemene geloofwaardigheid dan ook verder.

Gezien u het Commissariaat-generaal geen zicht biedt op wie u bent en waar u afkomstig van bent, kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw verdere verklaringen zoals uw activisme in Bangladesh, seksuele geaardheid en de hieraan verbonden problemen die u in Bangladesh ondervonden zou hebben. De opeenstapeling van leugenachtige, tegenstrijdige en vage verklaringen hebben uw algemene geloofwaardigheid immers geheel ondermijnd. Naast het feit dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u beweerde problemen, dient het CGVS op te merken dat het uiterst eigenaardig is dat u aangeeft dat u sinds 2007, 2008 met de dood werd bedreigd omwille van uw achtergrond en biseksuele geaardheid, maar u Bangladesh pas in 2012 zou verlaten hebben en verder geen inspanningen leverde om uw identiteit uit te klaren. U zou sinds enkele jaren voor uw vertrek uit Bangladesh in 2011, het bed hebben gedeeld met uw toenmalige partner S(...) H(...). Echter, uit informatie waarover het CGVS beschikt en dat werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat homoseksualiteit in Bangladesh bij wet verboden is. Hoewel er tot op heden geen strafrechtelijke gevallen bekend zijn, is het onlogisch dat u uw beweerde biseksualiteit niet verborgen zou hebben gehouden. Dat u jarenlang een relatie had met een man en dit publiekelijk bekend was in een homofoob land, komt niet geloofwaardig over. Uw bewering dat jullie samen op de boot verbleven terwijl jullie sinds 2008 reeds werden afgeperst en bedreigd met de dood, houdt dan ook geen steek. Dat u pas jaren later omwille van een andere reden Bangladesh zou verlaten hebben gezien de gegeven situatie waarin u zich voordien bevond, is dan ook onaanvaardbaar. Bovendien dient het CGVS u erop te wijzen dat u reeds tijdens het eerste gehoor gevraagd werd of u een vaste partner hebt gehad in Bangladesh, maar u niet aangaf dat u een relatie had met S(...) H(...). U gaf enkel aan dat er veel mannen rond de boot waren en de moslims dachten dat jullie seks hadden (zie gehoorverslag CGVS 1 p.5/15). Hiermee geconfronteerd verklaarde u enkel dat u dacht dat er gevraagd werd of u ooit trouwde, wat geen afdoende reden is voor deze belangrijke nalatigheid (zie gehoorverslag CGVS 2 p.18/20). Daarnaast is het eigenaardig dat u pas nadat het eerste gehoor bij het CGVS plaatsvond, bij het indienen van uw schriftelijke asielmotieven, melding maakt van het feit dat u in Bangladesh een relatie had met een man. Het feit dat u meer dan drie jaren wacht om zulk belangrijk element in uw asielrelaas naar voor te brengen, tast het geloofwaardig karakter van dit element in uw relaas verder aan. In het kader van het door u voorgehouden profiel waarin u aangeeft dat het publiekelijk bekend was dat u een relatie had met een man, u zich niet religieus profileerde en geen duidelijkheid had over uw afkomst waardoor u verschillende moeilijkheden ondervond met onder andere aanhangers van politieke partijen, is het opnieuw volstrekt onlogisch dat net u een belangrijke rol, zijnde als aanvoerder, zou gespeeld hebben bij het organiseren van bijeenkomsten en demonstraties in Bangladesh. Gezien uw eerdere leugenachtige verklaringen kan het CGVS ook hier geen geloof aan hechten. Verder legde u geen enkel begin van bewijs neer van bovenstaande beweringen.

Betreffende uw medische toestand dient u er op gewezen te worden dat het CGVS te allen tijde rekening heeft gehouden met uw medische toestand tijdens de verschillende fasen van de asielprocedure waarvoor zij verantwoordelijk is. Zo kreeg u nadat het eerste gehoor op het CGVS plaatsvond, de mogelijkheid om uw asielmotieven schriftelijk toe te lichten en had u hier vier weken tijd voor. Nadat u hierin aan had gegeven dat u uw asielmotieven verder mondeling wenste toe te lichten, werd u opnieuw uitgenodigd door het CGVS. Aldus werd u meermaals de mogelijkheid geboden om uw asielrelaas toe te lichten, maar heeft dit u er niet van weerhouden om coherente verklaringen af te leggen. Meer zelfs, zoals uit voorgaande argumenten blijkt, bestaan uw verklaringen uit een opeenstapeling van onlogische, vage, tegenstrijdige en bijgevolg ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw leven en de problemen die u zou ondervonden hebben in Bangladesh. Verder legde u medische attesten voor ter staving van uw gezondheidsproblemen en vormen deze, zoals reeds voordien werd aangehaald, geen bewijs van de oorzaak van deze problemen. Ook dient het CGVS aan te geven dat de door u aangehaalde medische problemen die u aangeeft als reden van uw incoherente verklaringen en onwetendheid over bepaalde elementen, deze u er niet van verhinderd om bepaalde andere zaken aan te brengen in het kader van uw asielrelaas. Zo was u in staat om internetartikels in verband met de corruptie in Bangladesh op te zoeken en legde u contacten met Hans Bonte, de burgemeester van Vilvoorde, van wie u een brief voorlegde ter ondersteuning van uw asielaanvraag. Hiernaast verklaarde u dat u naast het Bengaals, Engels, Hindi een beetje Nederlands spreekt (zie gehoorverslag CGVS 1 p.2;11/15). Verder blijkt uit de gehoorverslagen en de schriftelijke verklaringen dat u wel in staat was om antwoorden te geven op bepaalde vragen. Aldus blijkt hieruit dat u wel degelijk een voldoende intelligent persoon bent die onder andere in staat is om zich te informeren over

bepaalde zaken en acties kan ondernemen. Uw medische toestand biedt dan ook geen afdoende verklaring voor de ongeloofwaardige verklaringen die u aflegde. Deze verklaringen betroffen immers persoonlijke ervaringen betreffende kernelementen omtrent uw identiteit en leven in India en Bangladesh.

Ten slotte gaf u aan dat u in België bent omwille van economische redenen, maar hebben deze geen uitstaans met de criteria van de Conventie van Genève die internationale bescherming voorziet voor personen die een gegronde vrees koesteren voor vervolging omwille van hun ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of hun behoren tot een bepaalde sociale groep.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van zowel de formele als de materiële motiveringsplicht. Tevens voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal), met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente

en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal stelde dan ook terecht het volgende vast:

"Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u noch de status van Vluchteling, noch de Subsidiare Beschermingsstatus kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiare bescherming aannemelijk te maken. Immers, door verschillende opeenvolgende vaststellingen van tegenstrijdige, leugenachtige en vage verklaringen kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw beweerde identiteit, uw reisweg en uw asielrelaas en wel om volgende redenen.

Betreffende uw identiteit, verklaarde u tijdens het gehoor dat plaatsvond op 16 maart 2015, van Bihari origine te zijn, als hindoe geboren te zijn en zou u niet over een nationaliteit beschikken (zie gehoorverslag CGVS p.5/15). Echter legde u zeer vage, inconsistente en tegenstrijdige verklaringen af omtrent deze identiteit. Vooreerst bent u onduidelijk over de nationaliteit van uw ouders. Uw vader zou geboren zijn in Pakistan en 'Indiase Bihari' zijn, maar u kon niet met zekerheid vertellen over welke nationaliteit hij beschikte (zie gehoorverslag CGVS 1 p.9/15). Ook heeft u geen idee over welke nationaliteit uw grootvader langs vaderskant beschikte (zie gehoorverslag CGVS 1 p.9/15). Daarnaast blijft u onduidelijk over de nationaliteit van uw moeder. U verklaarde in eerste instantie immers dat uw moeder Indiase is en over de Indiase nationaliteit beschikt. Nadien verklaarde u echter dat u niet zeker bent over haar nationaliteit (zie gehoorverslag CGVS 1 p.9/15). Het is dan ook uiterst eigenaardig dat u in verscheidene schriftelijke nota's betreffende uw asielmotieven (en die u toevoegde aan uw administratief dossier) vermeldt dat uw beide ouders over de Indiase nationaliteit beschikten. Ten tweede geeft u aan dat u over geen documenten, zoals een geboorteakte van India of Bangladesh, beschikt waardoor u foutief impliceert dat u over geen nationaliteit beschikt (zie gehoorverslag CGVS 1 p.7/15, schriftelijke asielmotieven). U gevraagd naar de inspanningen die u hebt geleverd om documenten van de Indiase overheid te verkrijgen, geeft u aan dat u hen nooit probeerde te contacteren en er geen aandacht aan besteedde (zie gehoorverslag CGVS 1 p.7/15). Ook verklaarde u dat u zich nooit probeerde te registreren in India of Bangladesh, of de nationaliteit van één van beide landen probeerde te verkrijgen. Daarnaast zou u in Bangladesh de Indiase ambassade nooit hebben bezocht omdat u niet wist dat het zo belangrijk was om te weten welke nationaliteit u had, en geeft u aan dat uw situatie daar anders was (zie gehoorverslag CGVS 1 p.9-10/15). Dit staat haaks op uw bewering dat het niet hebben van een nationaliteit één van de oorzaken zou zijn van uw problemen en bijgevolg ook één van de redenen is waarom u Bangladesh zou verlaten hebben (zie gehoorverslag CGVS 1 p.6/15, schriftelijke asielmotieven). Het is dan ook uiterst eigenaardig dat u noch in India, noch in Bangladesh enige inspanning hebt geleverd om dit uit te klaren. Verder verklaarde u, hoewel u in eerste instantie aangaf dat u nooit inspanningen leverde om documenten van de Indiase overheid te verkrijgen, dat u in België tweemaal naar de Indiase ambassade ging, u uw situatie er uitlegde en geen documenten van hen verkreeg, maar legde u hier geen bewijs van voor (zie gehoorverslag CGVS 1 p.9-10/15). Het CGVS kan gezien uw verdere verklaringen hier dan ook geen geloof aan hechten. Ten derde wist u nauwelijks iets te vertellen over uw etnische achtergrond. Zo was u niet in staat te vertellen wat Bihari's zijn en verklaarde u, niettegenstaande uw vader volgens uw verklaringen Bihari was, zich nooit geïnformeerd te hebben naar uw eigen afkomst. U gaf bovendien aan dat u het niet moest weten en het u niet interesseerde (zie gehoorverslag CGVS 1 p.7/15). Het uitermate gebrek aan interesse dat u vertoont in uw afkomst en nationaliteit, welke de kernelementen van uw identiteit en uw asielrelaas betreffen, ondermijnen uw algemene geloofwaardigheid dan ook ten sterkste.

Ook uw verdere verklaringen omtrent uw identiteit, zoals uw religie en naam, blijven onduidelijk en vaag. Tijdens het eerste gehoor dat plaatsvond op het CGVS op 16 maart 2015, beweerde u geboren te zijn met de hindoenaam Krishna. Ook uw zus zou geboren zijn met een hindoenaam (Shanti). Wanneer jullie naar Bangladesh verhuisden zou uw moeder jullie namen veranderd hebben naar M.(...) H.(...) en D.(...) H.(...), en werd u volgens uw verklaringen moslim (zie gehoorverslag CGVS 1 p.5-6;8/15). Hoewel u aangeeft dat u een hindoenaam kreeg bij uw geboorte, blijft u onduidelijk over het feit of u effectief ook hindoe was tijdens uw eerste levensjaren en kan u hier geen duidelijk en éénduidig antwoord op geven. U verwijst steeds naar het feit dat uw vader moslim was en uw moeder hindoe (zie gehoorverslag CGVS 2 p.4;6;19/20). Nadat u naar Bangladesh verhuisde zou u moslim geworden zijn omdat uw naam veranderde, maar u zou zich nooit bekeerd hebben tot de Islam. Wanneer u gevraagd

werd naar welke religie u opgaf in Bangladesh in het geval mensen u zouden vragen naar uw geloofsovertuiging, kon u deze vraag niet beantwoorden. U gaf aan dat deze vraag u nooit werd gesteld in Bangladesh, en dat mensen in Bangladesh u nooit vroegen of u moslim of hindoe was (zie gehoorverslag CGVS 2 p.6/20). Ook zou u nog nooit naar een moskee of tempel gegaan zijn om een religie te praktiseren (zie gehoorverslag CGVS 2 p.6-7/20). Met deze verklaringen wekt u de indruk dat het onbelangrijk is om zich in Bangladesh tot aanhanger van een bepaald geloof te profileren. Nochtans vormt religie een belangrijke aangelegenheid in de Bengaalse samenleving en speelt het bijgevolg een grote rol in het dagdagelijkse leven in Bangladesh. Bovendien praatte u wel vaak over de religieuze overtuiging van andere mensen in Bangladesh en wist u bijvoorbeeld wel te vertellen dat er vele hindoes woonden op de plaats waar u verbleef in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS 1 p.10/15). Het feit dat u gedurende de periode dat u in Bangladesh zou gewoond hebben, tot tweeëndertigjarige leeftijd, twijfelachtig was tot welke religie u eigenlijk behoorde en u laat uitschijnen dat u zich bovendien nooit profileerde tot een bepaalde religie in zulke religieuze samenleving waar u achtentwintig jaar lang zou gewoond hebben, komt weinig geloofwaardig over. Bovendien is dit tegenstrijdig met uw verdere verklaringen waarin dat u stelt dat u zou besneden zijn door aanhangers van politieke partijen nadat uw schoonbroer ging rondvertellen dat uw zus geen moslima was en van India afkomstig was, u verplicht werd aan te tonen of u moslim of hindoe was en u besneden werd door aanhangers van politieke partijen (zie gehoorverslag CGVS 2 p.13/20). Uit deze verklaringen blijkt immers dat religie wel een zeer belangrijk onderdeel van de Bengaalse samenleving is. Uw verklaringen stemmen hier absoluut niet mee overeen. Ook verklaarde u dat uw zus in Bangladesh door sommige mensen Shanti werd genoemd en door andere Daloara, wat in de omschreven context volstrekt onlogisch is, en tegenstrijdig aan uw verklaringen waarin u stelt dat uw schoonbroer op een gegeven moment onthuld zou hebben dat uw zus geen moslima is (zie gehoorverslag CGVS 2 p.4-5/20). Tot op heden kan u nog steeds niet zeggen of u al dan niet moslim of hindoe bent. U blijft immers ontwijkend antwoorden en geeft aan dat u in God gelooft, iemand beloond wordt als hij goede dingen doet en gestraft wordt als hij slechte dingen doet (zie gehoorverslag CGVS 2 p.6/20). Opnieuw bent u uiterst vaag en tegenstrijdig over een essentieel element in uw asielrelaas, terwijl u verklaart in Bangladesh problemen te hebben ondervonden omwille van uw religieuze overtuiging en achtergrond.

Daarnaast is het zeer bevreemdend dat u op de hoogte bent van uw geboortedatum en de correcte spellingswijze van uw naam gezien u nergens bij een officiële instantie geregistreerd zou staan, over geen enkel identiteitsdocument beschikt dat noch uw naam of geboortedatum aantoonst en daarenboven zeer onwetend bent over uw identiteit en achtergrond (zie gehoorverslag CGVS 1 p.5/15). Het feit dat uw zus u in Bangladesh aan uw verjaardag herinnerde en u de datum onthield, is een loze verklaring (zie gehoorverslag CGVS 2 p.5-6/20). U kende immers zelf uw zus haar geboortedatum niet en wist niet met zekerheid te vertellen hoeveel jaren ze met u verschilt (zie gehoorverslag CGVS 2 p.5/20). Ook geeft u aan dat uw zus zeer strikt was en u van haar moest schrijven (zoals uw naam) en studeren, anders zou ze u geen voedsel geven (zie gehoorverslag CGVS 2 p.5-6/20). Opnieuw betreft dit een loze verklaring waaraan het CGVS geen geloof aan kan hechten. (...) dus blijft u vaag en tegenstrijdig over uw identiteit, religie en nationaliteit, en maakte u deze niet aannemelijk. Behalve uw loze verklaringen betreffende uw bezoek aan de Indiase ambassade, verklaarde u geen enkele poging ondernomen te hebben om uw identiteit te staven aan de hand van enig document. Nochtans werd u tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (zie vragenlijst p.1) nadrukkelijk gewezen op het belang van deze documenten. Zo is de identiteit van een asielzoeker een essentieel element in de asielaanvraag, overigens in iedere procedure, én kan van een asielzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit zo goed mogelijk te staven. Gezien u ongeloofwaardige en tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent uw identiteit, bestaat dan ook het vermoeden dat u uw ware identiteit bewust achterhoudt en de Belgische asielinstanties tracht te misleiden.

Ter staving van uw asielrelaas legde u medische documenten, een cd-rom en nieuwsartikels voor. Betreffende de door u voorgelegde medische documenten en cd-rom dient het CGVS u erop te wijzen dat deze louter verband houden met uw medische toestand, maar bewijzen zij niets over de oorzaak hiervan. Aldus vormen zij geen bewijs van de problemen die u in Bangladesh zou ervaren hebben. Aangaande uw medische problemen dient opgemerkt te worden dat deze geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. U dient zich hiervoor te richten tot de geijkte procedure zoals u reeds deed in februari 2013. Ook de nieuwsartikels in verband met corruptie in Bangladesh, wat onder één van de door u aangehaalde problemen valt, tonen niet aan dat u een persoonlijke vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming koestert bij terugkeer naar Bangladesh. Deze artikels verwijzen tenslotte enkel naar de algemene situatie. Verder legde u geen

enkel document neer ter staving van de problemen die u beweert te hebben ervaren in Bangladesh. Tijdens het tweede gehoor dat plaatsvond op 14 juli 2015 verklaarde u dat u over documenten beschikte in verband met een klacht die tegen u werd ingediend, maar deze verloren gingen tijdens uw reis naar België (zie gehoorverslag CGVS 2 p.7/20). Gezien u reeds tal van ongeloofwaardige verklaringen aflegde en gezien u tijdens het eerste gehoor van 16 maart 2015 reeds werd gevraagd naar documenten ter ondersteuning van uw asielrelaas en u hier geen melding van maakte (zie gehoorverslag CGVS 1 p. 4;8;13/15), is dit volstrekt ongeloofwaardig.

Verder dient het CGVS te vermelden dat u tijdens het eerste gehoor dat plaatsvond op het CGVS handgeschreven nota's meebracht die u probeerde achter te houden tijdens het gehoor (zie gehoorverslag CGVS 1 p.3;14/15). In verband met deze nota's dient het volgende opgemerkt te worden. In eerste instantie was u niet bereid om dit document aan het Commissariaat-generaal te overhandigden en verklaarde u dat dit een document met medische zaken te maken had (zie gehoorverslag CGVS p.3/15). Naar het einde van het gehoor toe, nadat u dit met uw advocaat besprak, overhandigde u het document wel aan het Commissariaat-generaal. Uit een vertaling van dit document (zie blauwe map) blijkt dat er op dit document geen medische zaken vermeld staan zoals u eerst stelde, maar staan hier zaken i.v.m. uw asielaanvraag in vermeld. Opnieuw legde u leugenachtige verklaringen af en trachtte u de Belgische asielinstanties te misleiden. Bovenstaande argumenten ondermijnen uw algemene geloofwaardigheid dan ook verder.

Gezien u het Commissariaat-generaal geen zicht biedt op wie u bent en waar u afkomstig van bent, kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw verdere verklaringen zoals uw activisme in Bangladesh, seksuele geaardheid en de hieraan verbonden problemen die u in Bangladesh ondervonden zou hebben. De opeenstapeling van leugenachtige, tegenstrijdige en vage verklaringen hebben uw algemene geloofwaardigheid immers geheel ondermijnd. Naast het feit dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u beweerde problemen, dient het CGVS op te merken dat het uiterst eigenaardig is dat u aangeeft dat u sinds 2007, 2008 met de dood werd bedreigd omwille van uw achtergrond en biseksuele geaardheid, maar u Bangladesh pas in 2012 zou verlaten hebben en verder geen inspanningen leverde om uw identiteit uit te klaren. U zou sinds enkele jaren voor uw vertrek uit Bangladesh in 2011, het bed hebben gedeeld met uw toenmalige partner S.(...) H.(...). Echter, uit informatie waarover het CGVS beschikt en dat werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat homoseksualiteit in Bangladesh bij wet verboden is.(...) Uw bewering dat jullie samen op de boot verbleven terwijl jullie sinds 2008 reeds werden afgeperst en bedreigd met de dood, houdt dan ook geen steek. Dat u pas jaren later omwille van een andere reden Bangladesh zou verlaten hebben gezien de gegeven situatie waarin u zich voordien bevond, is dan ook onaanvaardbaar. Bovendien dient het CGVS u erop te wijzen dat u reeds tijdens het eerste gehoor gevraagd werd of u een vaste partner hebt gehad in Bangladesh, maar u niet aangaf dat u een relatie had met S.(...) H.(...). U gaf enkel aan dat er veel mannen rond de boot waren en de moslims dachten dat jullie seks hadden (zie gehoorverslag CGVS 1 p.5/15). Hiermee geconfronteerd verklaarde u enkel dat u dacht dat er gevraagd werd of u ooit trouwde, wat geen afdoende reden is voor deze belangrijke nalatigheid (zie gehoorverslag CGVS 2 p.18/20). Daarnaast is het eigenaardig dat u pas nadat het eerste gehoor bij het CGVS plaatsvond, bij het indienen van uw schriftelijke asielmotieven, melding maakt van het feit dat u in Bangladesh een relatie had met een man. Het feit dat u meer dan drie jaren wacht om zulk belangrijk element in uw asielrelaas naar voor te brengen, tast het geloofwaardig karakter van dit element in uw relaas verder aan. In het kader van het door u voorgehouden profiel waarin u aangeeft dat (...) u zich niet religieus profileerde en geen duidelijkheid had over uw afkomst waardoor u verschillende moeilijkheden ondervond met onder andere aanhangers van politieke partijen, is het opnieuw volstrekt onlogisch dat net u een (...) rol, (...), zou gespeeld hebben bij het organiseren van bijeenkomsten en demonstraties in Bangladesh. Gezien uw eerdere leugenachtige verklaringen kan het CGVS ook hier geen geloof aan hechten. Verder legde u geen enkel begin van bewijs neer van bovenstaande beweringen.

Betreffende uw medische toestand dient u er op gewezen te worden dat het CGVS te allen tijde rekening heeft gehouden met uw medische toestand tijdens de verschillende fasen van de asielprocedure waarvoor zij verantwoordelijk is. Zo kreeg u nadat het eerste gehoor op het CGVS plaatsvond, de mogelijkheid om uw asielmotieven schriftelijk toe te lichten en had u hier vier weken tijd voor. Nadat u hierin aan had gegeven dat u uw asielmotieven verder mondeling wenste toe te lichten, werd u opnieuw uitgenodigd door het CGVS. Aldus werd u meermaals de mogelijkheid geboden om uw asielrelaas toe te lichten, maar heeft dit u er niet van weerhouden om coherente verklaringen af te leggen. Meer zelfs, zoals uit voorgaande argumenten blijkt, bestaan uw verklaringen uit een opeenstapeling van onlogische, vage, tegenstrijdige en bijgevolg ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw leven en de problemen die u zou ondervonden hebben in Bangladesh. Verder legde u medische

attesten voor ter staving van uw gezondheidsproblemen en vormen deze, zoals reeds voordien werd aangehaald, geen bewijs van de oorzaak van deze problemen. Ook dient het CGVS aan te geven dat de door u aangehaalde medische problemen die u aangeeft als reden van uw incoherente verklaringen en onwetendheid over bepaalde elementen, deze u er niet van verhinderd om bepaalde andere zaken aan te brengen in het kader van uw asielrelaas. Zo was u in staat om internetartikels in verband met de corruptie in Bangladesh op te zoeken en legde u contacten met Hans Bonte, de burgemeester van Vilvoorde, van wie u een brief voorlegde ter ondersteuning van uw asielaanvraag. Hiernaast verklaarde u dat u naast het Bengaals, Engels, Hindi een beetje Nederlands spreekt (zie gehoorverslag CGVS 1 p.2;11/15). Verder blijkt uit de gehoorverslagen en de schriftelijke verklaringen dat u wel in staat was om antwoorden te geven op bepaalde vragen. Aldus blijkt hieruit dat u wel degelijk een voldoende intelligent persoon bent die onder andere in staat is om zich te informeren over bepaalde zaken en acties kan ondernemen. Uw medische toestand biedt dan ook geen afdoende verklaring voor de ongeloofwaardige verklaringen die u aflegde. Deze verklaringen betroffen immers persoonlijke ervaringen betreffende kernelementen omtrent uw identiteit en leven in India en Bangladesh.

Ten slotte gaf u aan dat u in België bent omwille van economische redenen, maar hebben deze geen uitstaans met de criteria van de Conventie van Genève die internationale bescherming voorziet voor personen die een gegronde vrees koesteren voor vervolging omwille van hun ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of hun behoren tot een bepaalde sociale groep. (...).

Voormelde vaststellingen zijn pertinent, deugdelijk en vinden alle steun in het administratief dossier.

Verzoeker is van mening dat het Commissariaat-generaal hem niet kan verwijten in zijn verklaringen onduidelijk te zijn geweest over de nationaliteit van zijn ouders. Hij stelt dat zijn eigen nationaliteit niet bepaald is, maar dat hij wel steeds heeft aangegeven dat hij meende dat zijn ouders de Indiase nationaliteit bezitten. De Raad is op basis van het administratief dossier evenwel van oordeel dat verzoeker bezwaarlijk kan voorhouden eenduidige verklaringen te hebben afgelegd over de nationaliteit van zijn ouders. Uit het verslag van verzoekers eerste gehoor blijkt dat hij, gevraagd naar de nationaliteit van zijn vader, te kennen gaf dit niet te weten maar wel dat zijn moeder Indiase was. Wanneer hem vervolgens de vraag werd gesteld welke nationaliteit zijn moeder had, antwoordde hij eerst "Indische", om dan te vervolgen "Ik ben niet zeker, ik weet dat mijn moeder Indisch was, maar ben niet zeker over de nationaliteit (...)" (stuk 16, gehoorverslag 1, p. 9). In zijn schriftelijke nota van 8 juni 2015 stelt verzoeker dan weer zonder meer dat zijn ouders de Indiase nationaliteit hadden (stuk 7, p. 2). Gelet op het voorgaande en het feit dat verzoeker niet aantoonde zelf geen nationaliteit te hebben, noch dat het voor hem praktisch onmogelijk zou zijn geweest zijn nationaliteit op een of andere manier te achterhalen, verhindert hij zowel het Commissariaat-generaal als de Raad om inzicht te krijgen in wezenlijke aspecten van zijn identiteit. De medewerkingsplicht vereist nochtans van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas (RvS van 10 oktober 2006, nr. 163.364).

Aangaande zijn etnische origine werpt verzoeker op dat niet wordt betwist dat zijn vader Bihari van afkomst was en om het leven kwam bij religieuze rellen tussen hindoes en moslims in India toen hij zelf amper drie jaar oud was. Nadien zou hij samen met zijn zus en moeder naar Bangladesh zijn gevlucht. Verzoeker is van mening dat hem "(i)n de gegeven omstandigheden (...) moeilijk verweten (kan) worden niet veel informatie te kunnen geven over zijn Bihari-afkomst". Pas wanneer in Bangladesh door toedoen van zijn schoonbroer aan het licht kwam dat verzoekers moeder hindoe was, zou het gezin het slachtoffer zijn geworden van bedreigingen en geweld door leden van de Jamaat-e-Islami-partij. De Raad merkt op dat verzoeker zodoende niet verklaart waarom hij steeds heeft nagelaten zich te informeren over zijn afkomst en dit in weerwil van het belang hiervan voor de kernaspecten van zijn asielrelaas. Verzoekers uitleg vermag aldus de in de bestreden beslissing vastgestelde onwetendheid over zijn beweerde achtergrond niet te verschonen. Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker tijdens zijn eerste gehoor heeft aangegeven dat zijn afkomst hem niet interesseerde (stuk 16, gehoorverslag 1, p. 7). Dat de omstandigheden waarin verzoeker India moest ontvluchten zich er niet toe leenden enige kennis te verwerven over zijn afkomst, komt de Raad daarom voor als een *post factum* verklaring waaraan geen geloof kan worden gehecht.

Verzoeker geeft aan nooit te hebben beweerd een religieus aanvoerder te zijn geweest. Hij stelt vaak te hebben verbleven in sloppenwijken en tussen arme mensen, met wie hij sprak en naar wiens problemen hij luisterde. Niet zelden zou hij zijn geconfronteerd met discriminatie en corruptie. Aangezien verzoeker aangeeft dat hij zich niet religieus profileerde, geen duidelijkheid had over zijn afkomst en verschillende

moelijkheden ondervond met onder andere aanhangers van politieke partijen, is het niet geloofwaardig dat verzoeker een rol zou gespeeld hebben bij het organiseren van bijeenkomsten en demonstraties in Bangladesh en zelfs de menigte hebben toegesproken tijdens een bijeenkomst (stuk 4, gehoorverslag 2, p. 12). Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken wel degelijk heeft verklaard dat hij één van de aanvoerders was van een demonstratie waarbij het uitblijven van humanitaire hulp voor Bihari en andere armen werd aangeklaagd (stuk 38, vragenlijst, p. 3). Verzoekers kritiek weerlegt de bestreden beslissing op dit punt niet.

Wat betreft zijn geaardheid, doet het gegeven dat verzoeker en zijn vriend zich niet in het openbaar als koppel presenteerden geen afbreuk aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat het uiterst eigenaardig is dat verzoeker sinds 2007 of 2008 met de dood zou zijn bedreigd, maar Bangladesh pas in 2012 om een andere reden zou hebben verlaten en er in de tussenperiode nog verschillende aan zijn geaardheid gerelateerde incidenten zouden zijn geweest (stuk 7, schriftelijke nota van 8 juni 2015, p. 2). Verzoeker gaat bovendien in het geheel niet in op, en doet bijgevolg geen afbreuk aan, de bestreden beslissing waar deze het eigenaardig noemt dat hij pas na zijn eerste gehoor, bij het indienen van zijn schriftelijke asielmotieven, melding maakt van zijn relatie met S. H.. De vaststelling dat verzoeker er tijdens het eerste gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen melding van maakt en meer dan drie jaar wacht om een dergelijk belangrijk element in zijn asielrelaas, dat volgens zijn latere verklaringen integraal deel uitmaakt van zijn asielrelaas, naar voor te brengen doet wel degelijk volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. De Raad merkt tot slot nog op dat verzoeker, door aan te voeren dat uit de bijgevoegde cd-rom blijkt dat leden van de Jamaat-e-Islami-partij eveneens zijn voet hebben gebroken, voorbij gaat aan de bevinding in de bestreden beslissing dat deze cd-rom louter verband houdt met zijn medische toestand, maar niets bewijst over de oorzaak hiervan en aldus geen bewijs vormt van de problemen die hij in Bangladesh zou hebben ervaren.

Gelet op het voorgaande weerlegt verzoeker de onder punt 2.4 weergegeven concrete vaststellingen van de bestreden beslissing, die alle steun vinden in het administratieve dossier, niet. Deze vaststellingen zijn pertinent en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker maakt, gelet op de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenwel niet aan dat er in zijn land van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon impliceert.

Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 van het EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus werd getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

2.6. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift, en in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend zestien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF